

Egy próbát megér

VISSZHANG - LXVI. évfolyam, 49. szám, 2022. december 9.

Nem hinném, hogy Ursula von der Leyen az *Élet és Irodalom* rendszeres olvasója lenne. Mindazonáltal nincs vesztenivalóm, és ha az Európai Unió (EU) Bizottságának elnöke tudomást szerez arról, hogy Magyarországon a képviseleti demokrácia normáit az Országgyűlés elnöke heti rendszerességgel figyelmen kívül hagyja, talán fontolóra veszi itt olvasható szerény javaslatomat. A jogi végzettséggel rendelkező Kövér László legutóbb Hadházy Ákos (független) képviselő tiszteletdíjából vont le 950 ezer forintot arra hivatkozással, hogy a politikus a magunk mögött hagyott hónapban nem volt jelen két parlamenti nap döntéshozatala során, ennél fogva összesen harminckilenc alkalommal mulasztotta el megnyomni a rendelkezésére álló szavazógombok egyikét. A házelnök a büntetés kiszabásakor az Országgyűlési törvényt (2012. évi XXXVI. törvény) alkalmazta, amelynek 2020. február 1-jétől hatályos szövege kimondja: „A képviselő az Országgyűlés szavazásain köteles jelen lenni.” Ez a rendelkezés azonban nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen a demokratikus államok írott és íratlan rendjével. Egy képviselő ugyanis nem a parlamenti többségtől, hanem választóitól kapja mandátumát. A „képviseleti munkának” így az is a része, ha Hadházy Ákos távolmaradásával tüntet azoknak a törvényjavaslatoknak az elfogadása miatt, amelyek ellentétesek a meggyőződésével. Ha ezekben az esetekben is ott látnánk parlamenti ülőhelyén, ezzel a többségi akarat alkotmányos legitimációját erősítené: szándékával és persze a rá szavazók akaratával ellentétesen. Érvényes, ám jogfosztó döntések megszületéséhez asszisztálna.

Kövér László több mint három évtizede tartó politikusi pályája során bizonyára elfelejtette, hogy az országgyűlési képviselők jogi státusza nem azonos a Mészáros-birodalomban foglalkoztatott alkalmazottakéval. Az Alaptörvény nem kötelezheti a képviselőket sem blokkolóra használatára, sem a szavazáson való megjelenésre. Viszont igényt formálhatnak arra, hogy javaslataikat a többség megvitassa, a parlamenten belül és kívül feltett kérdéseikre észszerű időben választ kapjanak, megszólalhassanak a közszolgálati televízió és rádió műsoraiban, a hírekben beolvassák a kormánydöntések értelmét megkérdőjelező nyilatkozataikat. Erre azonban az Orbán-kormány tizenkét és fél éve alatt nem adódott lehetőség. Kizárólag a parlamenti ülésnapokon való tiszteletteljes megszólalásokra és a szavazáson való részvételre van mód, helyesebben ez lenne a képviselők számonkérhető kötelessége. Mindezekre tekintettel azzal a tiszteletteljes kéréssel fordulok az EU Bizottság elnökéhez, hogy a több ezer milliárd euró uniós támogatás csak azt követően kerüljön az Orbán-közel szervezeteinek átutalásra, ha előzőleg a magyar házelnök intézkedett Hadházy képviselő 950 ezer forint összegű díjmegvonásának a törléséről. Nincsenek persze illúzióim javaslatom sikerét illetően, de ahogy egy hazai jogvédő szervezet képviselője mondta, miközben az intellektuális menükártyát tanulmányozva elfoglalta helyét a kormány által részére kijelölt „macskaasztalnál”: lehet, hogy nem érünk el semmit, de egy próbát azért megér.